

פרשת בראשית

המאור שבתורה

מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך

שבת כד' תשרי התשע"ז

הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
17:38	18:28	י"ם
17:35	18:25	ת"א
17:35	18:25	חיפה
17:38	18:28	ב"ש

כל הזכויות שמורות

יצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

לע"נ: מו"א עט"ר הכ"מ חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

פעם רבי זושא אחיו של רבי אלימלך שאל אותו מדוע רואים אצלו כל הזמן ניסים ומופתים גלויים, ענה לו רבי אלימלך "בגלל האחדות של החסידים שלי!"

כל כך הייתה לרבי אלימלך **ענוה גדולה**, שכשהיו באים אליו בבקשות שיתפלל עליהם, כגון אחד בלי פרנסה, אחד בלי ילדים, אחד בלי זיווג, היה רבי אלימלך צועק לעצמו "מיילך (אלימלך) מיילך אתה חטאת!"

ובגללך אין לפלוני ילדים!" וכן לכל אחד היה **צועק לעצמו** "מיילך מיילך אתה חטאת!"

ובגללך אין לפלוני שלום בית!". וכך תלה את כל הייסורים של כולם על עצמו.

לא בחינם התבטא פעם הגה"ק רבי **מרדכי שרעבי** זצ"ל ואמר: "ישנו רב בישיבת **פורת יוסף** שאין גדול כמוהו בכל העולם, והעליונים והתחתונים מסכימים עמו" וכן אמר עליו הרב שרעבי עד בצעירותו: בגיל ארבעים יזכה רבי **בן ציון אבא שאול** לרוח בקודש.

כוח הוא לא כמה אתה יכול לסבול עד שאתה נשבר,

כוח הוא כמה אתה יכול לסבול אחרי שאתה נשבר.

סיפר משמש מרן הגר"ע **יוסף זצ"ל**, שסיפר חתנו הרה"ג אהרון בוטבול, מעשה היה בבת סמינר שלא התנהגה יפה. ואף קילקלה בנות אחרות, באות לשאול את הרב מה לעשות עם אותה בחורה? הוא אמר "תקראו לה", מרן אמר שהוא רוצה לדבר איתה, הוא דיבר עימה **בדמעות שלישי**!!! והדברים היוצאים מהלב חדרו אל ליבה, היא יצאה מהחדר מישהי אחרת ממה שהיא הייתה.

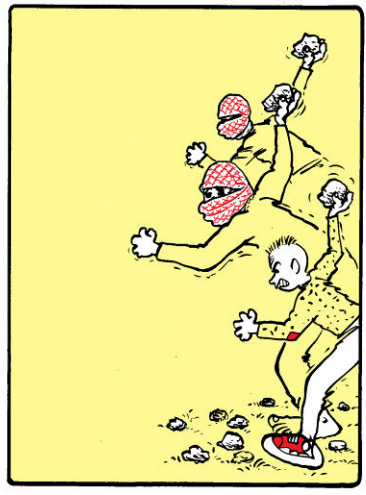
אם אתם רוצים להשיג משהו שמעולם לא היה לכם, אתם צריכים לעשות משהו שאף פעם לא עשיתם.

המקובל הרב **יוסף אחיו** זצ"ל - נפטר ב- כ"ט אב התשט"ז ונטמן בעיר תיזנית (מרוקו) על פי פסק גדולי ישראל ארונו הובא ב-כ"ב מנחם אב התשס"ב לארץ הקודש ונטמן בבית החיים בצפת. לתדהמת הכל על אף שחלפו שנים רבות מיום הקבורה ניכר בעליל כי כל העצמות היו **שלימות בתכלית**, לא חסרה שום עצם ולא נראתה שום התפוררות בעצמות כלל.

לחיות הוא אחד הדברים הנדירים ביותר, רוב האנשים פשוט קיימים

כי אשמרה שבת אל ישמרני...

כדי לחבר את הילדים לעול המצוות בקשר של קיימא? צריך לטעת בהם את **השמחה**, את ההרגשה של **האור** והכי, לא חלילה של עול.

הגאון רבי **יצחק בלאזר** נשא אלקמה צעירה אם לארבעה ילדים. בקחתו אותה, התנה עמה שיוכל לעזוב את הבית למי שח"ש אלול וצעקת זמי תשובה, ועוד. עם פל זה היה מבקש **בכל פעם** את סליחתה והצטער כל ימיו על הסבל שהיה לה מפך.

הוא עשה את פל המאמצים להסב לה **נחת רוח**, עזר לה בגדול הפנים נכדומה. פלינה קשתינוק היה בוקה, לא היה נותן לה לקום ממטתה, ולמרות זקנותו היה הוא עצמו מטפל בו. נכן השתדל בכל הזדמנות **להקל את חייה**. למשל, בערבי שבתות היה עוזר לה בקהנות שבת.

תמיד יש מעט שיגעון באהבה.

אבל תמיד גם יש מעט היגיון בשיגעון

פעם אחת בדרשותיו הגדולות של **הבן איש חי** זיע"א, נשמע לפתע קול תינוק בוכה מהדהד ברחבי בית הכנסת. איני כולם נישאו אל על, והנה הבחינו חיש מהרה שהיה זה תינוק קטן שזה עתה למד לזחול, אשר ככל הנראה טפח על אחד העמודים המתנשאים מעורת הנשים למרומי חלל בית הכנסת, בעוד אימו הצעירה היתה מרוכזת לדברי הקודש בדרשה. גם בפעם הזו הבן איש חי לא הראה עמו כמי שחש במתרחש, ועל אף שקמה **המולת מה בקהל**, המשיך בדרשתו.

חיש מרה אחז את הלציו אחד מבאי בית המדרש וטיפס בזריזות אל עבר התינוק, והביאו מהר אל רועות אימו, שנחרדה לשלומן, אך כמו כולם **תלתה את אי נפלת בנה** מהגובה הרב, בכח קדושתו של הבן איש חי.

נקודה למחשבה

בו מוגש לו על מגש של כסף: שקיעות. כוכבים מאירים. שלל פרחים וחיות אקזוטיות. הוא נברא בצלם אלוקים כנדר הבריאה ומצבו בגן-עדן היה שמלאים עלו לו בשר וסינו לו יין... - כתוב שהאלוקים אמר: 'לא טוב היות האדם לבדו... אם זה לא טוב. אז מה ק?!!...'

אלא שהתשובה לכך היא שסביבתו של האדם הייתה מורכבת רק ממלאכים... והבעיה עם מלאכים שהם מתוכנתים לבצע משימות בלי שום יכולת **להרגיש** את האחר! אם אדם נמצא במקום בו לא 'מרגישים' אותו זה לא יכול להיות גן עדן!!

קצב פעימות הלב עולה, הצפייה מרקיעה שחקים, אתה עולה במדרגות וכבר מגיע לדלת הבית, המתנה שלה ארוזה יפה, ההקדשה בפנים, היה שווה לחכות... ההפתעה שעל פניה והשמחה שתפרוץ מליבה יהיו שווים את כל שמונת החודשים האחרונים בהם אספת בזיעת אפך פרוטה לפרוטה, שקל לשקל רק כדי לקנות לה את המיקסר המשוכלל, דור 5, שהפך להיות **פגנת חלומותיה**.

הנה היא פותחת את הדלת ואתה מעניק לה בהגיגות וממתין כרגע לקצור את השירות והתשבחות שיפרצו מפיה לבעל המהולל על התשורה היקרה, תרתי משמע... אך ענן אפור העיב בשמי התקשורת ביניכם כבר ממשפטה הראשון: "וואיי, יפה מאוד!" היא אמרה, אך מיד הוסיפה: "מה קרה? היה מבצע אחד פלוס אחד? או שוועד העובדים חילק לכם עודפים שנשארו להם?"... מה קרה? מה השתבש? אתה בולע את צפרדע האכזבה, חורק שיניים ומתאמץ להסביר: "לא אשתי היקרה! אני **חוסד כבר מספר חודשים** רק כדי לקנות לך את המיקסר שרצית, כי אני מרגיש זכות להיות נשוי לאשה **הכי מיוחדת בעולם!**"... את האמת: אם היא תמשיך (והיא תמשיך!... באחריות!) ותקשה: "אתה בטוח שזה לא 'עודפים' או שהמוכר 'נתן' לך את זה בכח?..." - כמה יהיו מסוגלים להשאר אישיים לנוכח האטימות והאכזבה הנוראית לנוכח הטענות והמענות במקום ברכות, הכרת הטוב והוקרה?...

טוב להעניק מתנות. להחמיא ולפרגן לזולת אך חשוב מאוד ללמוד 'להרגיש' את האחר! מי שימרגיש יודע שאישה ששאלת שאלות מסוג הנ"ל ממש לא מתכוונת לזלזל ח"ו אלא היא כל כך נהנית מהמחווה ומהמחמאות שהיא פשוט **רוצה לשמוע שוב** שהמתנה הגיע אליה מתוך מחשבה עמוקה שהיא אחת. יחידה ומיוחדת!! נו. נכון שעכשיו זה נשמע הרבה יותר טוב?... (העורך)

בספר חובות הלבבות כתוב,

שהמדבר לשון הרע יוצא נקי מכל נכסיו הרוחניים ומאבדם.

לעיתיד לבוא, ליום הדין, מראים מצוות

להרבה בני אדם שלא עשו אותן המצוות, ויאמרו: "הלא לא עשינו כל זה". וישיבו להם: "אותם שספרו עליכם

רע, הם עשו אלו המצוות, ונטלים אותן מהם ונותנים לכם". וכן לרשעים מראים עבירות שלא עשו,

וכשיאמרו: "הלא לא עשינו", ישיבו להם: "אלו העבירות שעשו אותם כל אותם אנשים שספרתם עליהם לשון הרע, ונטלו מהם ונתווספו עליכם".

בוזהר נאמר שבשעה שנברא האדם

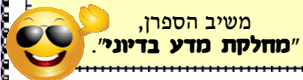
נדדעזנו העליונים והתחתונים, מפני שפחדו שמה יחטא האדם,

ועל-ידי זה **יפגום בכולם**, בעליונים ובתחתונים, כי הוא כולל את כולם.

האדם אינו פרט בבריאה כשאר

הנבראים, אלא הוא **יצור כללי**, הכולל בתוכו את כל הנבראים והנמצאים, הן העליונים הן התחתונים.

זאת מפני **שנשמתו** באה מלמעלה, והיא כוללת את כל העליונים, וגופו נוצר מלמטה, שכולל את כל התחתונים.

"מחלקת מדע בדיוני"

בעיר ענייה מאוד ניגש איש אחד לספרייה, פונה האיש לספרן ושואל: "איפה אני מוצא ספר בישול טוב למאכלי בשר בקר ועגל ל ברוטבים שונים?" - "בקומה שנייה מצד שמאל", משיב הספרן,

"מחלקת מדע בדיוני"

מספרים הנאון רבי ו**נפתלי אבן-מסנדרים** זצ"ל נשאל לאחר נשואיו על ידי רבו רבי **ישוראל מיסלנוב** זצ"ל: "רבי נפתלי, אָמר נא לי, האם אָתָה עֵסִיק בְּמִצְוֹת גְּמִילוּת חֻסְדִּים?" "הַשִּׁיב לִי: "מוֹרֵי רַבִּי, אֵיךְ לִי כִּסֵּף בְּמַה לְעֲשׂוֹת גַּם ח"ו". "לֵאמֹר תִּפְתָּחֵנִי לְגִמְלוּת חֻסְדְּ בְּמִנְיֹן" - הַתְּזַיֵּר לִי רַבִּי יִשְׂרָאֵל נַחֲמֵנִי מִתְּפִלַּתְךָ, הָאֵם אָתָה עֵסִיק בְּצִדְקָתְךָ בַּתּוֹךְ בֵּיתְךָ, עִם אֲשֶׁתְּךָ צִדְקָתְךָ אָתָה לְעֵת כִּי לֵא לְקַחֵת שְׂפָתַי בְּפִי שֶׁתִּשְׁרַת אוֹתְךָ, אֲשֶׁתְּךָ הִיא כְּגִיטָה וְעֵלְיָן לְעֵזֶר לִי..."

כל העלונים: hamaor.net

"אשר ברא אלוקים לעשות" מפרש רש"י: "לעשות - לתקן". הווי אומר שהקב"ה ברא את עולמו בצורה שהעולם **זקוק לתיקון**. התיקון הוא המשכת אור אלוקי לעולם. את האור מוריד האדם על-ידי **קיום המצוות**, ובוה הוא מתקן את הבריאה ומביא אותה לכלל שלמותה

הרב שמעון פינקוס זצ"ל ראה פעם בחור מסתובב באזור

הספרים של הישיבה בעת התפילה. כששאלו מדוע אינו באולם התפילה ענה הבחור: מתי מאוחר, **אני שבור**, איני יכול להתפלל...

מיד סיפר לו הרב: בזמן מלחמת ששת הימים הלכתי לבית החולים שערי צדק, ראיתי לפתע חייל חבוש בתחבושת רי... שאלתי: מה ארע? וסיפר שהוא היה בחזית ונפצע. הביאותו לבית החולים והציאו את הרסיסים מהיד. כשגמרו לחבוש את פצעיו אמר: "אני חוזר כעת לחזית". הרופאים גערו בו שעליו לנוח, אך הוא ענה:

"כעת מלחמה, אין זמן למנוחה."

כך אמר הרב לאותו בחור: "נפצעת כביכול, שקמת מאוחר? אך כעת מלחמה, אל תיטוש את שדה הקרב!, תחזור לחזית התפילה מיד! כולנו במלחמה. גם היצר מעררב ומבלבל, אין זמן להתעצל, אפשר לחזור לכיון מיד!

לעילוי נשמת: שרון בן זרבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת רובי, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה,

ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מוזל בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבן, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

לדעת שכל דבר שבא לעולם יש בורא לעולם

יש משגיח לבריאה. גם הנהגת האבל, שיושב שבעה, ושלושים, כל הנהגה להורות שהוא מבין שיש משגיח לבריאה שיש בורא לעולם, ולכן זה לא דבר של מקרה שיכול להמשיך כסדר הרגיל,

אלה הוא צריך לשבת. והישיבה זה המכונה מבורא עולם שעשה דין כאן, וההכנעה שאותה לא ממשיך את החיים הרגילים זה מושך עליך

את **מידת הרחמים** וזה השבעה, והשלושים, ושנה, לא אומרים לו "שלום" שירגיש נוף-יגיד מה עשיתי? למה הוא לא אומר לי שלום?

הוא מרגיש נוף מוריד את הראש שלו לפני בורא עולם ומושך עליו חסד.

זה התכלית הגדול בכל דבר ודבר בעולם, **לא להתעסק במקרה!** לא להתעסק בסיפור! להתעסק מה צריך לעשות, להתעסק בזה שיש פה

משגיח בעולם יש בורא עולם שמדבר איתנו, קרה משהו יש בורא לעולם! יש בורא שמדבר איתנו ורוצה לומר לנו משהו, ואנחנו צריכים לחזור להידיבך במחשבה הזאת, לא להתבלבל.

הרה"ג **בנימין גמליאלי** שליט"א

הרה"ג **בנימין גמליאלי** שליט"א

הרה"ג **בנימין גמליאלי** שליט"א

"וייצר ה' אלוקים את האדם

עפר מן האדמה וייפה באפיו נשמת חיים" האפשרות

נשמת האדם

שהיא "חלק א-לוה ממעל ממש", תוכל להתלבש בגוף, שהוא "עפר מן האדמה" - היא רק באמצעות כוח האין-סוף שמפליא לעשות.

רשימת תפוצה

info@hamaor.net

כתב בספר **ראשית חכמה**

שצריך לזוהר בהיותו עוסק בתורה שלא יפסיק בה בדברי שיחה, שזה כמעט חול בדבר קודש ועונשו חמור,

כדפירושו בוזהר שבת קול אומרת בגן עדן בכל יום שלשה דברים, ואחד מהם הוא - שמי שפוסק, יתפסקו חייו, כלומר שמי שפוסק מדברי תורה ומדבר **דברים בטלים**, יפסקו חייו מהעולם הזה, ודינו קיים לעולם הבא.

לא יתכן לתת לאדם שפע של קדושה וברכה - מתי שהוא מורד בה'.

"ומה לי להאריך בזה העון החמור מכל העבירות כ"ל עמל האדם לפיהו" **אמרו חכמים**, שכל מצותיו ותורתיו של האדם אינם מספיקים לכפר על מה שמוציא מפיו"

אחד עבר במסע עם חמש מקורות

שאלו אותו למה אתה צריך אותם, והוא ענה שאחד לבשרי ואחד לחלבי ושאלו אותו אז למה עוד שלוש והוא ענה **אחד לבשרי ואחד לחלבי שבפסח**, אז שאלו אותו ולמה הנוסף, והוא ענה: **"מה אתם עושים סיפור מאחד?"** ..

שופט בבית המשפט לתביעות קטנות

קורא אליו את הבעל העצבני ואת אשתו למתן פסק הדין, השופט אומר: לאחר שעיניתי בדפים בממצאים ובכל הרשימות החלטתי לתת לאישה 10,000 שקלים, אז הבעל העצבני הרים את היד ואמר: **אני יכול גם להוסיף כמה שקלים מהכיס שלי?**

"נעשה אדם" אומרים חז"ל:

"נמלך במלאכי השרת". ביצירת החיות הטורפות לא נמלך הקב"ה עם המלאכים, כי האדם הוא יצור יוצא מן הכלל. יש לו האפשרות להגיע **לרום השמים**, ובה-בעת לשאול תחתית. אין גבול לגדולתו ואין קץ לשפלותו

המשמש תלמודי חכמים, הליכות החכם

מקורות בעקיפין הרבה יותר מזה שעוזר לו באופן טכני.

הרב שמעון פינקוס זצ"ל ראה פעם בחור מסתובב באזור

הספרים של הישיבה בעת התפילה. כששאלו מדוע אינו באולם התפילה ענה הבחור: מתי מאוחר, **אני שבור**, איני יכול להתפלל...

מיד סיפר לו הרב: בזמן מלחמת ששת הימים הלכתי לבית החולים שערי צדק, ראיתי לפתע חייל חבוש בתחבושת רי... שאלתי: מה ארע? וסיפר שהוא היה בחזית ונפצע. הביאותו לבית החולים והציאו את הרסיסים מהיד. כשגמרו לחבוש את פצעיו אמר: "אני חוזר כעת לחזית". הרופאים גערו בו שעליו לנוח, אך הוא ענה:

"כעת מלחמה, אין זמן למנוחה."

כך אמר הרב לאותו בחור: "נפצעת כביכול, שקמת מאוחר? אך כעת מלחמה, אל תיטוש את שדה הקרב!, תחזור לחזית התפילה מיד! כולנו במלחמה. גם היצר מעררב ומבלבל, אין זמן להתעצל, אפשר לחזור לכיון מיד!

לעילוי נשמת: שרון בן זרבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת רובי, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה,

ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מוזל בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבן, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

הרב שמעון פינקוס זצ"ל ראה פעם בחור מסתובב באזור

הספרים של הישיבה בעת התפילה. כששאלו מדוע אינו באולם התפילה ענה הבחור: מתי מאוחר, **אני שבור**, איני יכול להתפלל...

מיד סיפר לו הרב: בזמן מלחמת ששת הימים הלכתי לבית החולים שערי צדק, ראיתי לפתע חייל חבוש בתחבושת רי... שאלתי: מה ארע? וסיפר שהוא היה בחזית ונפצע. הביאותו לבית החולים והציאו את הרסיסים מהיד. כשגמרו לחבוש את פצעיו אמר: "אני חוזר כעת לחזית". הרופאים גערו בו שעליו לנוח, אך הוא ענה:

"כעת מלחמה, אין זמן למנוחה."

כך אמר הרב לאותו בחור: "נפצעת כביכול, שקמת מאוחר? אך כעת מלחמה, אל תיטוש את שדה הקרב!, תחזור לחזית התפילה מיד! כולנו במלחמה. גם היצר מעררב ומבלבל, אין זמן להתעצל, אפשר לחזור לכיון מיד!

לעילוי נשמת: שרון בן זרבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת רובי, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה,

ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מוזל בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבן, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

לעילוי נשמת: שרון בן זרבה, ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת רובי, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה,

ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מוזל בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבן, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**

ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עזיה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מוזל בת יעקב, מלכה בת שרה, פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבן, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אורית, יחזקאל בן שמחה, דדה בת אסתר בוגנים, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אלברט בן זוהרה, אליעזר בן רגינה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורה מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה **מן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**